

На диванъ ѱ, Лазаре, постелица,
 На постеля — Мадри-аго,
 Мадри-ага — мадро седить,
 Въ ржка държитъ, Лазаре, чаша кафе.

Му долета, Лазаре, едно пиле
 Едно пиле — соколо'о
 Съ криля трепна, Лазаре, чутъ орони.

594.

Друга.

Прошетало,, Лазаре, челебиче,
 Низъ чаршии — Дренополски;
 Ржце държитъ — во джепѣи,
 Не ми купвить — ни прода'ать.
 И помина — църно грозіе,
 И ми купи — църно грозіе,
 И го зави — во шаміа.
 Оде, оде — до полпжти,
 И ми седна — да го зобать.
 Лепо грозіе — прого'ори;
 „Не су грозіе — за зобаніе,

Тукъ су моме, Лазаре, за любеніе.“
 Си жъ фати — за ржчичка,
 Носи, носи — дури дома;
 Отъ далеку — ѣ викаше:
 „Айти майко — мила майко!
 Ясъ ти носамъ — отменица,
 Татко-ѣ бѣла — променица,
 Брату перче — исчесплано,
 Сестрѣ леса — уплетена,
 Менѣ мека — постелица.“

595.

Друга.

Віур віуръ Койдано, о Лазаре!
 Кой те віуръ отвѣа
 На квечеру на вода?
 Чевли-те ти тропа'е,

Како мѣска потковка,
 Гайтан-отъ ти дзунеше
 Как' отъ мѣска опашка.

596.

Друга.

„Леле, леле Лазара, о Лазаре!
 Кога дойде помина,
 Очи-те ти не видоѣъ?“ —

„Потъ нодзе ме газеше,
 Со уста ме пееше.“